

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף צב ע"א
מיצות זכירת יום השבת

פְּקוּדָא כ"ד, לְמַהוּי דְּכִיר יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמָה דְּאֵת
אָמַר זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. רָזָא
דְּשַׁבָּת, הָא אֹקִימָנָא בְּכָל אֵינּוֹן דְּוִכְתִּי, יוֹמָא
דְּוִכְרָנָא דְּנִיּוּחָא דְּעֵלְמָא וְאִיהוּ כְּלָלָא דְּאוּרִייתָא.
וּמָאן דְּנָטִיר שַׁבָּת, כְּאִילוּ נָטִיר אוּרִייתָא כְּלָא. וְהָא
אֲתַמַּר, דְּוִכְרָנָא דְּשַׁבָּת, לְקַדְּשָׁא לִיהּ בְּכָל זַיְיָ
קְדוּשִׁין. מָאן דְּאֲדַכֵּר לְמַלְכָּא, אֲצַטְרִיךְ לְבָרְכָא
לִיהּ, מָאן דְּאֲדַכֵּר שַׁבָּת, צְרִיךְ לְקַדְּשָׁא לִיהּ וְהָא
אֲתַמַּר.

זְכוֹר לְדְכוּרָא אִיהוּ. שָׁמּוֹר אִיהוּ לְנוֹקְבָא. (וְדָא בְּלָא
פְּרוּדָא) יוֹם שַׁבָּת, רָזָא דְּכָל מְהִימְנוּתָא,
דְּתַלְיָא מְרִישָׁא עֵלְאָה, עַד סוּפָא דְּכָל דְּרַגְיִן, שַׁבָּת
אִיהוּ כְּלָא.

מְצוּהַ כ"ד - לְהִיּוֹת זְכוֹר אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר זְכוֹר
אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. סוּד
שֶׁל שַׁבָּת, הֵרִי בְּאַרְנוֹ בְּכָל
אוֹתָם מְקוֹמוֹת, יוֹם זְכָרוֹן שֶׁל
מְנוּחָה שֶׁל הָעוֹלָם, וְהוּא כָּלֵל
שֶׁל הַתּוֹרָה. וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר
שַׁבָּת כְּאִלוּ שָׁמַר כָּל הַתּוֹרָה.
וְהֵרִי נְתִבָּאָר, זְכָרוֹן שֶׁל שַׁבָּת
לְקַדְּשׁ אוֹתָהּ בְּכָל מִינֵי
קְדוּשִׁים. מִי שֶׁמְזַכֵּיר אֶת
הַמֶּלֶךְ, צְרִיךְ לְבָרֵךְ אוֹתוֹ. מִי
שֶׁמְזַכֵּיר שַׁבָּת, צְרִיךְ לְבָרֵךְ
אוֹתָהּ, וְהֵרִי נְתִבָּאָר.

זְכוֹר הוּא לְזְכוֹר. שָׁמּוֹר הוּא
לְנִקְבָּה. (זֶהָ בְּלֵי פְּרוּדָא) יוֹם שַׁבָּת
הַסוּד שֶׁל כָּל הָאֱמוּנָה,
שֶׁתַּלְיָהּ מִהֲרָאשׁ הָעֲלִיּוֹן עַד סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת, שַׁבָּת הִיא הַכֹּל.

סְפָר אוֹר הַזֶּהָר (עִמּוּד 217)

ט) בֵּי"ת רָאשֵׁי תַבּוֹת: יְדִבָּה תְּלִמּוּדוֹ בִּזְהָר.
(הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים - תַּקּוּנִים וְאוֹהָרוֹת מְרַבֵּי אֱלִיהוּ מְנִי)

ע) סְפָר הַתַּקּוּנִים הוּא תַקּוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ
לְלַמֵּד כָּל אֶחָד מִחֲבֵרְתָנוּ בְּהַתְמַדָּה סְפָר הַתַּקּוּנִים, כִּי הוּא תַקּוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ.
(אֲנָרוֹת שׁוֹמְרֵי אֱמוּנִים אֲנָרַת ה')

עא) לְלַמֵּד תַּקּוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם
וְאִנִּי מְצוּהַ לְכָל אֶחָד מִהָאֲבָרְכִים לוֹמַר אִיזוּה דְּפִים תַּקּוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם, הַמְסַגֵּל מְאֹד לְנַפְשׁ, וְלֹא
לְהַתְרַשֵּׁל מִזֶּה חֲלִילָה, כִּי אִין לְשַׁעַר גְּדוֹל וְעֵצִים הַטּוֹבָה הַנְּצַמַח מִזֶּה וְיִמְתַּקּוּ הַדִּינִים. (שֵׁם אֲנָרַת ט"ו)

עב) לוֹמַר בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים תַּקּוּנֵי זֶהָר וְיִמְתַּקּוּ הַדִּינִים.
וְתִרְאֶה לוֹמַר בְּכָל יוֹם אִם אֶפְשָׁר קִדְּם הַתְּפִלָּה יוֹתֵר טוֹב כְּמָה דְּפִים תַּקּוּנֵי זֶהָר, וְיִמְתַּקּוּ הַדִּינִים בְּעֵזְרַת
הַשֵּׁם. (שֵׁם כ"ז)